

■ مقدمه:

در نظام خلقت الهی، دو موجود زن و مرد مکمل یکدیگر بوده و در حیات اجتماعی که بستر شکوفایی استعدادهای بشر است، با تشکیل خانواده و پسریزی کوچکترین واحد اجتماعی، به یاری یکدیگر پرداخته‌اند تا به مقام انسانیت نایل آیند.

شکوفایی فطرت و تکامل شخصیت در راستای رسیدن به انسانیت، نیازمند عوامل و ابزارهایی همانند: دین و علم بوده و می‌باشد و در طول تاریخ بشر هرگاه زن و مرد از نیروی ایمان و قوانین دین، همراه با شناخت و علم نسبت به خدا، خود، طبیعت و جامعه بهره برده‌اند، در مسیر حق قدم نهاده و صراط مستقیم را طی نموده‌اند و به تجلی عینی فلسفهٔ خلقت جامه عمل پوشانده‌اند. از این‌رو علم و معرفت، یکی از مهمترین ابزارهای تحول و تغییر فردی و اجتماعی بوده است که تمامی ادیان الهی و انبیاء از آن بهره برده و سفارش به بهره‌گیری از آن داشته‌اند.

مکتب حیات بخش اسلام که رسالت به سعادت رساندن بشر در حیات دنیوی و اخروی را دارا می‌باشد، به انسان نگاهی بر مبنای فطرت کرده و جنسیت را ملاک برتری قرار نداده و لذازن را همانند مرد و همراه او مورد توجه قرار داده و بهره‌گیری از علم برای رسیدن به سعادت را به هر دو سفارش نموده است.

حضرت رسول اکرم - صل الله عليه و آله و سلم -

می‌فرمایند:

« طلب العِلْم فريضة على كل مُسلِّم و مُسلِّمة »^۱
طلب علم بر هر مرد و زن مسلمان واجب است.
بر اساس همین دیدگاه و نگرش علمی - فرهنگی است که با بعثت پیامبر اکرم (ص) زن شخصیت و جایگاه حقیقی خود را در حیات اجتماعی و پسریزی جامعه اسلامی برای سعادت بشریت، پیدا نمود و هویت گم شده خود را بازیافت. فرهنگ اسلام که همانند خورشیدی زندگی‌بخش، پرتو پر فروغش را به سراسر گیتی گسترش می‌داد، با نفوذ در سوزمین ایران و استقبال مردم رنج کشیده، از ظالمان و

بررسی وضعیت حوزه‌های علمیهٔ خواهران شهر اصفهان

مائدانا عرب

سرگردان در فرهنگ منحط غیرانسانی، به حیات زنان و مردان مفهومی نظری بخشدید و علم و عالم ارزش و جایگاه رفیعی پیدا نمودند.

شهر اصفهان هم با فرهنگ اسلام، حیاتی دوباره یافت و این افتخار را برای همیشه از خود برجای گذاشت که اوّلین مسلمان ایرانی، زنی از اصفهان به نام «ام الفارسیه» باشد که موجبات اسلام آوردن «سلمان فارسی» اصفهانی را فراهم آورد. به هرحال اصفهان در طول تاریخ پر فراز و نشیش، مرکز علم و دین بوده و زنان و مردان بسیاری را به عنوان عالم تحویل جامعه بشری داده است.

زنان اصفهان در تمام صحنه‌های فرهنگی جامعه حضور داشته و در صحنه‌های علوم دینی هم، پیشناز دیگران بوده‌اند. حال به جهت اهمیت نقش زن در جامعه و لزوم تحصیل علم و معرفت به وسیله زنان مسلمان و برای توجه پیشتر کارگزاران فرهنگی استان اصفهان به فراهم کردن امکانات تحصیل علوم دینی توسط خواهران، به بررسی مختصری از وضعیت حوزه‌های علمیه خواهران شهر اصفهان می‌پردازیم و رهیافت‌هایی برای هرچه پربارتر شدن این مراکز علمی، پیشنهاد می‌کنیم.

۱- تاریخچه تشکیل حوزه‌های علمیه خواهران اصفهان

شهر اصفهان با علم و دانش پیوندی دیرینه دارد و بنای «ساروق» یا «سارویه» در جی که محل نگهداری کتاب بوده و طوفان نوح به ویرانی آن کمک کرده است، خود سندگویایی در قدمت فرهنگ، علم و دانش در این شهر است. (بنایه گفته «ابن‌النديم» در «الفهرست» در قرن چهارم هجری، ویرانه این بنا را کشف کرده‌اند.)

با ورود فرهنگ اسلام که بر فراغیری علم و دانش تأکید بسیار داشت، زنان و مردان بسیاری در این شهر به سوی تحصیل معرفت رفته و مساجد را به مراکز علم و دانش تبدیل کردند و حوزه‌های علوم دینی متعددی پایه‌گذاری شد که از اوّلین آنها می‌توان از «مسجد جامع» نام برد.

در این میان زنان بسیاری نیز به تحصیل علم پرداختند که یا در نزد شوهران و یا در نزد پدران خویش به فراغیری علوم دینی مشغول بودند، اما به جهت وجود حاکمان ظالم و یا باقی ماندن بعضی از فرهنگهای منحط که به زنان اجازه تحصیل نمی‌داد، از مدرسه و حوزه‌های علمیه محروم بوده‌اند.

بانوانی همانند آمنه بیگم مجلسی و یا حاجیه خانم امین از جمله زنان فاضله و عالمه این دیار می‌باشند که در این خطه عالم پرور، علم دانش و معرفت را به دوش کشیدند^۲ و الگو و نمونه صدھا زن عالمه شدند. به هر صورت در اصفهان زنان بسیاری در علوم دینی به مدارج بالایی نایل آمده‌اند که افتخار این شهر علمی -

■ **شهر اصفهان**
این افتخار را برای
همیشه از خود
برجای گذاشت که
اوّلین مسلمان
ایرانی، زنی از
اصفهان به نام
«ام الفارسیه» باشد
که موجبات اسلام
آوردن «سلمان
**فارسی» اصفهانی
رافراهم آورد.**

مذهبی می باشد.

تشکیل حوزه های علمیه خواهران، قدمت زیادی ندارد و در شهر اصفهان نیز سابقه تشكیل حوزه علمیه خواهران به سالهای اولیه دهه ۱۳۴۰ باز می گردد. «لازم به ذکر است در حال حاضر در کل کشور تنها ۴۰ حوزه علمیه جهت استفاده خواهران وجود دارد» آ، اولین حوزه علمیه خواهران به همت حاجیه خاتم امین و همسکاری حاجیه خاتم همایونی به نام «مکتب فاطمیه» در سال ۱۳۴۴ افتتاح و تعداد زیادی از خواهران مسلمان را پذیرا شد. سپس در سال ۵۶ - ۱۳۵۵ «مکتب زینب» جهت آموزش خواهران علاقمند به مسائل دینی راه اندازی گردید.

از آنجایی که در دوران حاکمیت طاغوت موانع متعددی در فعالیتهای فرهنگی - مذهبی و به خصوص علوم دینی وجود داشت، این حوزه ها توان رشد و شکوفایی لازم را پیدا نمی کردند و از بُعد کیفی و کمی موانع مهمی در برابر آن ایجاد شده بود.

با پیروزی انقلاب اسلامی و فراهم شدن زمینه لازم برای حضور زنان در عرصه علم و دانش و فعالیتهای فرهنگی - مذهبی و علمی، در کنار فعال شدن زنان در تحصیل علم در مدارس و دانشگاهها، توجه به تحصیل علوم دینی که در آن هم رشد قابل توجهی پیدا نمود و به غیر از مراکز فرهنگی و دینی که کلاسها و جلسات مذهبی برای خواهران برگزار شده و می شود، حوزه های علمیه خواهران هم شاهد تحولاتی بود و از بُعد کتی در سالهای پس از پیروزی انقلاب اسلامی در شهر اصفهان حوزه های جدیدی راه اندازی شد که تعدادی از آنان عبارتند از:

«مکتب الزهرا» در سال ۱۳۵۸، «مدرسه النفسیه» در سال ۱۳۶۰، «مرکز علمی - دینی امیرالمؤمنین (ع)» در سال ۱۳۶۴، «دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم - شعبه اصفهان» در سال ۱۳۷۰، «واحد خواهران سازمان تبلیغات اسلامی» در سال ۱۳۷۴ و «دارالعلوم حضرت خدیجه» در سال ۱۳۷۴. این حوزه های علمیه و دیگر حوزه هایی که به خواهران اختصاص دارد با توجه به نیاز جامعه و استقبال خواهران رو به رشد و افزایش هستند، اما متأسفانه «مکتب فاطمیه» که اولین حوزه خواهران اصفهان بوده از اوایل امسال تعطیل گشته است.

۲- تعداد زنان طلبه:

اگرچه از تعداد طلاب زن در سالهای قبل از انقلاب اسلامی در دو حوزه علمیه «مکتب فاطمیه» و «مکتب زینب» آمار دقیقی در دست نیست، اما با افتتاح اولین حوزه علمیه خواهران به نام «مکتب فاطمیه» بین ۶۰۰ الی ۱۰۰۰ نفر از آن استقبال کردند و این گویای اندیشه والای زنان تشنۀ علم و معرفت در این شهر می باشد که با وجود محیط فاسد و منحط سالهای قبل از انقلاب، اینچنین از علوم

■ **بانوانی همانند
آمنه بیگم مجلسی و
یا حاجیه خاتم امین
از جمله زنان فاضله
و عالمه این دیار
می باشند که در این
خطه عالم پرور، عَلَم
دانش و معرفت را به
دوش کشیدند و الْكَوْ
و نمونه صدها زن
عالمه شدند.**

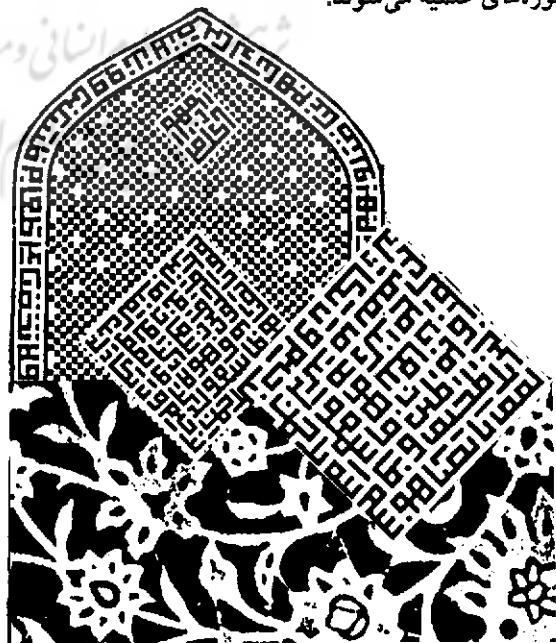

دینی استقبال کرده‌اند.

سالهای بعد از پیروزی انقلاب اسلامی که بستر مناسبی برای فعالیت بانوان به وجود آمد و مراکز فرهنگی متعددی، همانند بسیج و سپاه خواهران، انجمن اسلامی مدارس و مساجد، انجمن اسلامی دانشگاهها، نهادها و ارگانهای فرهنگی به وجود آمد که تعداد زیادی از خواهران به یادگیری علوم دینی پرداختند و امروز هم این مراکز به فعالیت خود ادامه می‌دهند.

علاوه بر اینگونه کلاسها حوزه‌های علمیه خواهران نیز با برنامه و تشکیلات مشخص به پذیرش طلبه خواهر اقدام کردند و با توجه به امکانات محدودی که در اختیار دارند در هر سال تحصیلی بین ۱۵۰ الی ۲۰۰ نفر را از طریق آزمون کتبی و شفاهی پذیرفتند و در طول یک نیم روز به تربیت علمی آنان اقدام می‌نمایند.

این حوزه‌ها در ایام تابستان نیز در زمینه فعالیتهای فوق برنامه، تعداد بیشتری از خواهران را پذیرش می‌کنند و در این زمان جلساتی برای آموزش کوتاه مدت خواهران بربا می‌شود. با توجه به تعداد حوزه‌های علمیه خواهران شهر اصفهان، می‌توان نتیجه گرفت به طور رسمی در هر سال تحصیلی بین ۸۰۰ الی ۱۲۰۰ نفر از خواهران جذب حوزه‌های علمیه می‌شوند.

۳- سطوح و مواد درسی:

در حوزه‌های شهر اصفهان به طور کلی سه سطح وجود دارد که بعضاً هر سه سطح در یک حوزه و یا تنها یک و یا دو سطح در یک حوزه وجود دارد و بعضی از حوزه‌ها این سطوح را در قالب «ترم» چندماهه ارائه کرده و از سیستم دانشگاهها بهره می‌گیرند.

خواهران طلبه بعد از تحصیل در هر یک از این سطوح به حوزه علمیه قم معرفی می‌شوند و بعد از امتحان کتبی از دروس سطوح یاد شده، در سطح یک فوق دیپلم، در سطح دو لیسانس و در سطح سه فوق لیسانس را اخذ می‌نمایند. از لحاظ مواد درسی هم معمولاً دروسی همانند عربی آسان، صرف و نحو، صمدهیه، سیوطی، منطق، تحریرالوسيله، شرح لمعه، اصول، رسائل، مکاسب، مغنى، کفايه، اخلاق، نهج البلاغه، تاریخ، تفسیر قرآن، فلسفه و ... در این حوزه‌ها ارائه می‌گردد.

لازم به ذکر است که امتحان دروس اصلی این حوزه‌ها، توسط حوزه علمیه قم انجام می‌شود و بعضی از حوزه‌ها در کنار آن دروس، مباحث دیگری را هم ارائه می‌دهند.

۴- مشکلات و راهبردهایی در مسائل حوزه‌های علمیه خواهران:

اهمیت حیات اجتماعی و سعادت جوامع بشری که بر برابریه دین و علم بنا می‌گردد، لزوم توجه کارگزاران و تأثیرگزاران بر این حیات را معنی می‌بخشد و از آنجاکه زن در کمال و یا انحطاط جوامع بشری نقش حساسی را ایفا می‌نماید و به گفته احیاگر اسلام ناب محمدی (ص) در عصر حاضر، حضرت امام خمینی (ره) صلاح و فساد یک جامعه بسته به وجود زن است و زن مردمی جامعه است و باید برای این رسالت خویش به «خودسازی» و «انسانسازی» و «جامعه‌سازی» پردازند، باید به تحصیل دانش و آگاهی بخشیدن به او توجه و افری مبذول گردد.

سالهای گذشته در شهر مذهبی اصفهان، تعدادی حوزه علمیه برای خواهران تأسیس گردید، لذا برای بهره‌وری بیشتر

دینی و عاطفی فرزند، نسبت به تأسیس مهد کودک در کنار این حوزه‌ها اقدام گردد، تا هم مادران تحصیل کنند و هم کودکان در ساعتی بین روز از محبت مادری برخوردار شوند.

۳- یکی از مؤثرترین امور در تحصیل علم «استاد» است. بدیهی است که ارتباط مناسب و راحت طبله و استاد و بحث علمی بین آنها به باروری فکر و اندیشه و رشد دانش کمک بسیاری می‌نماید، لذا حوزه‌های علمی خواهران باید از استادی مجرب خواهند استفاده نماید تا مباحث علمی راحت‌تر مبالغه شود. متاسفانه یکی از معضلات موجود حوزه‌های علمی اصفهان کمبود استاد خواهد است. شناخت و جذب استادی خواهر در رشته‌های مختلف علمی و تلاش در تربیت مدرسان خواهر، اصری ضروری در راستای پیشبرد علوم حوزوی خواهران محسوب می‌شود.

۴- یکی از ابزارهای مناسب و ضروری برای حیات مطلوب جامعه و به تبع آن برای اداره حوزه‌های علمی خواهران بودجه و امکانات اقتصادی است. متاسفانه یکی از معضلات این حوزه‌ها مشکلات مالی می‌باشد که در بهره‌دهی و بازدهی مناسب آنان تأثیرگذار خواهد بود.

مشکلاتی از قبیل حقوق استادی، کتابخانه، امکانات آموزشی و کمک آموزشی همانند نوارخانه و ضبط صوت، شهریه طلاب و ... باعث شده است از کیفیت این حوزه‌ها کاسته شود. لذا ضروری است که با رفع این مشکل از سوی کارگزاران فرهنگی و علمی شهر و مسئولین حوزه‌ها و روحانیت معظم، یکی از مهمترین موانع شکوفایی این حوزه‌ها برطرف شود و با واگذاری امکانات و همچنین پرداخت شهریه برای ایاب و ذهاب طلاب و خرید کتاب و ... به آنان یاری رسانند.

۵- در سالهای اخیر برای بهره‌گیری از طلاب حوزه‌های علمی در ساختار دستگاههای دولتی و مراکز آموزشی و فرهنگی و علمی، مسئله اعطای مدرک تحصیلی معتبر از سوی وزارت فرهنگ و آموزش عالی با تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی و همکاری مدیریت حوزه علمی تم مطرح گردیده است که در کنار ابعاد منفی آن، نتایج و بازتاب مثبت و

و رسیدن به اهداف عالیه این مراکز علمی - دینی در یک بررسی اجمالی که در مصاحبه با مسئولین این حوزه‌ها و استفاده از نظرات کارشناسان مسائل فرهنگی و علمی انجام گردیده، به برخی از معضلات و مسائل این حوزه‌های علمی می‌پردازیم و راهبردهایی در راستای رفع موانع و حل مشکلات ارائه خواهیم داد. امید آنکه کارگزاران فرهنگی و علمی شهر با توجه به این مسائل در هرچه پریاتر گردیدن این حوزه‌ها تلاش نمایند.

۱- با توجه به اینکه نیمی از جمعیت جامعه ما را باتوان تشکیل می‌دهند و تحصیل معارف اسلامی در تدوین رسالهای خودسازی و جامعه‌سازی آنان نقش مهمی ایفا می‌نماید و مقابله با تهاجم فرهنگی، بدون آگاهی و بیش زنان جامعه امکان‌پذیر نیست، تعداد حوزه‌های علمی موجود برای شهر مذهبی و علمی اصفهان بسیار کم می‌باشد و از سویی ظرفیت پذیرش آنان نیز محدود است، لذا باید با افزایش این حوزه‌ها در نقاط مختلف شهر و بالا بردن ظرفیت آنان امکان تحصیلات حوزوی بیشتری را برای خواهران اصفهان فراهم آورد.

۲- از آنجا که مهمترین رسالت زن در حیات جوامع بشری تربیت و پرورش کودکانی است که آینده‌سازان جامعه خواهند بود و فلسفه خلقت بشر هم تربیت او و شکوفایی فطرتش می‌باشد و از سویی اداره امور خانواده را در داخل منزل عهده‌دار است، حضور مستمر و مؤثر او در محافل علمی و تحصیل معرفت که ابزار رسالتش در جامعه می‌باشد، تیاز به تسهیلات و امکاناتی همانند «مهد کودک» دارد که متأسفانه به جز دو مورد بقیه حوزه‌های علمی خواهران شهر اصفهان از این امکان محروم می‌باشند که خود مشکلاتی را برای تحصیل طلاب زن فراهم کرده است.

عدم وجود مهد کودک در جوار این مراکز علمی باعث گشته است تعداد زیادی از زنان با توجه به علاقه و انجیزه بسیار برای تحصیل، قادر نباشند در کلاسهای علمی شرکت کنند و یا اینکه در بین سال، تحصیلات خود را رها می‌سازند. لذا ضروری است با توجه به تأکید اصول اسلامی در تربیت

۶- یکی از عواملی که به رفع مشکلات و شکوفایی کمی

و کیفی حوزه‌ها کمک می‌کند، همکاری، هماهنگی و ارتباط بین مسؤولین این حوزه‌ها است، که متأسفانه شاهد ناآگاهی و بسی اطلاعی از فعالیت و برنامه‌های حوزه‌ها از همدمیگر می‌باشیم که بعضًا حتی از نام و محل حوزه یکدیگر نیز اطلاع ندارند. لذا ضروری است که مسؤولین حوزه‌های علمیه خواهران اصفهان با تشکیل جلسات منظم و مفید به تبادل نظر، برنامه و استاد و ... پرداخته و بسیاری از مشکلات را به دست یکدیگر حل نمایند.

۷- فلسفهٔ تشکیل حوزه‌های علمیه، تربیت افراد مؤمن و

آگاه است که به تبلیغ دین و اصلاح فردی و اجتماعی پردازند و این مهم با ارائه دروس مورد نیاز مطابق با نیازهای فردی و اجتماعی تحقق می‌یابد.

حوزهٔ علمیه خواهران باید مطابق با رسالت‌هایی که زنان

در جامعه اسلامی به عهده دارند به تربیت علمی و دینی آنان اقدام کند. اما متأسفانه برنامه درسی حوزه‌های علمیه خواهران شبیه برنامه‌های سایر حوزه‌های است که این خود یکی از مهمترین نقصانهای این حوزه‌ها محسوب می‌شود.

زنان جامعه اسلامی باید در قدم اول با شناخت و درک

اصول دین و فروع آن و آگاهی از مسائل سیاسی اجتماعی و مباحث فرهنگی به رسالت‌های خویش عمل کنند. اما شاهدیم که در این حوزه‌ها تنها به زبان عربی و کتب فقهی قرون گذشته توجه شده و مباحث روز جامعه و مسائل تربیتی و خانوادگی و سیاسی طرح نمی‌گردد.

از این رو ضروری است که برنامه درسی حوزه‌های علمیه خواهران تحول یابد چون در حال حاضر دروس حوزه مورد نیاز طلابی است که تا سطح مرجعیت پیش خواهد رفت، در صورتی که برای خواهران چنین امکانی محدود است، و از سویی به قول حضرت امام خمینی (ره) اجتهاد مصطلح امروز حوزه‌ها برای اداره جامعه اسلامی کافی نیست و این خود گویای نیاز به تحول در برنامه درسی حوزه‌ها است. از طرف دیگر اکثر خواهران طلبه با توجه به مشکلات و مسؤولیتهایی که در خانواده دارند تنها توفیق پیدا می‌کنند چند

خوبی را به دنبال داشته است.

در این رابطه یکی از مشکلات محصلین این حوزه‌ها این است که باید برای کسب مدرک به حوزه قم رفته و امتحان بدهند که این خود مشکلات عدیده‌ای از جمله ایاب ذهاب خواهران، برای شرکت در امتحانات حوزه علمیه قم و ... فراهم کرده است.

■ فلسفهٔ تشکیل

حوزه‌های علمیه، تربیت افراد مؤمن و آگاه است که به تبلیغ دین و اصلاح فردی و اجتماعی پردازند و این مهم با ارائه دروس مورد نیاز مطابق با نیازهای فردی و اجتماعی تحقق می‌یابد.

هماهنگی لازم بین کتب مطالعه شده و تدریس شده در حوزه‌های علمیه اصفهان و حوزه علمیه قم وجود ندارد و سوالات در سطح تدریس اساتید حوزه علمیه قم طرح می‌گردد، همچنین هرساله از سوی حوزه علمیه قم کتب و منابع درسی تغییر می‌کند که مشکلاتی برای خواهران طلبه اصفهان فراهم کرده است. از این رو لازم است یک برنامه‌ریزی کلی صورت گیرد تا امتحانات طلاب خواهر در اصفهان برگزار گردد و سوالات هم مطابق با منابع درسی و اساتید حوزه‌های اصفهان مطرح شود یا اینکه حداقل از سوی حوزه علمیه قم اساتیدی به اصفهان آمده و امتحانات را برگزار نمایند. این مهم قطعاً با تلاش پیگیر مسؤولین حوزه علمیه اصفهان قابل حل می‌باشد.

دروس آموزشی و تعداد طلاب زن اشاره‌ای شد و در پایان تعدادی از معضلات و مسائل این حوزه‌ها را همراه با رهیافت‌های ارائه کردیم. لذا تیجه می‌گیریم که نقش حساس و حیاتی زن در جامعه اسلامی، رسالت تحصیل علم و معرفت را برای او پدید می‌آورد و از این رونق به مرکز حوزه‌ی خواهران برای تربیت زنان مؤمن و شجاع و آگاه، یک ضرورت برای حیات اسلامی جامعه و مقابله با تهاجم فرهنگی دشمن است. بنابراین بر طرف کردن معضلات این حوزه‌ها قطعاً به شکوفایی خواهران مسلمان و مجاهد شهر شهیدان و شهر علم و دین منجر خواهد گشت.

از این رونق پیشنهاد می‌شود که در اولین قدم برای رفع موانع و مشکلات و بهره‌دهی بیشتر این حوزه‌ها، ریاست محترم حوزه علمیه اصفهان حضرت آیت‌الله مظاہری، سرپرستی و ناظارت بر حوزه‌های علمیه خواهران را به عهده گیرند و مستقیماً به مسائل آنها توجه نمایند.

امید است زنان مسلمان و مجاهد شهر خون و جهاد و علم در سایه حکومت اسلامی و رهبری داهیانه حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای به مرتبه شایسته‌ای در سطح علمی و دینی برستند و با رونق حوزه‌های علمیه خواهران، یکبار دیگر شاهد درخشش زنانی نظری حاجیه خانم امین و امثال ایشان باشیم.

در پایان، سفارش حضرت امام خمینی (ره) را به بانوان یادآوری می‌کنیم که فرمودند:

«سنگر علم هم یک سنگر دفاعی است، دفاع از همه فرهنگ اسلام ... شما خاننهای همان طوری که آقایان مشغول هستند، همان طور که مردها در جبهه علمی و فرهنگی مشغول هستند، شما هم باید مشغول باشید».

پی‌نوشت:

۱- الحیاء، ج ۱، ص ۷۰

۲- رجوع شود به کتاب مشاهیر زنان اصفهان، انتشارات اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی اصفهان.

۳- روزنامه ایران، مورخ ۱۳۷۵/۶/۱۱

۴- صحیفه نورج، ۱۹، ص ۲۸۱

سال از دروس حوزه‌ی بهره ببرند که اگر در این مدت تنها به درس عربی و کتب فقهی قرون گذشته بپردازنند و دروس مرتبط با نیازهای امروز جامعه را فرا نگیرند، بهره‌کافی از این حوزه‌ها نخواهند برد.

دروس سیاسی، آشنایی با تهاجم فرهنگی، آشنایی با انقلاب اسلامی و شیوه‌های تربیت و اصول تربیتی و خانوادگی اسلام و ... هم می‌تواند به کارآمد کردن بانوان در جامعه یاری رساند.

۸- مشکلات و موانع شکوفایی کمی و کیفی حوزه‌های علمیه خواهران اصفهان - در کنار عوامل متعدد - به یک عامل مهم و زیربنایی بر می‌گردد که آن عدم اداره و ناظارت این حوزه‌ها از سوی زعیم و ریاست حوزه علمیه اصفهان می‌باشد. دلیل آن اینکه در طول چند دهه گذشته که حوزه‌های علمیه خواهران اصفهان تشکیل شده و گسترش یافته است، هیچگاه به طور رسمی، قانونی و کامل تحت هدایت و ناظارت حوزه علمیه اصفهان نبوده است.

از این رونق ضروری است که این حوزه‌ها از سوی زعیم عالیقدر حوزه علمیه اصفهان حضرت آیت‌الله مظاہری، زیر پوشش قرار گیرند و همانطور که حوزه‌های علمیه برادران، با حضور ریاست ایشان تحول چشمگیری یافته است، حوزه‌های علمیه خواهران هم متحول و با برنامه‌ریزی دقیق تر و ناظارت بهتر شکوفا گرددند.

پیگیری مسائل اقتصادی، آموزشی، مدارک تحصیلی و ... توسط این مرکز علمی و دینی قطعاً در پیورش زنان آگاه، با بصیرت و مؤمن و تحويل آنها به جامعه اسلامی نقش مهمی خواهد داشت که تأثیر آن را در تمامی ابعاد جامعه شاهد خواهیم بود.

نتیجه‌گیری:

در این تحقیق بر آن بودیم که به بررسی وضعیت حوزه‌های علمیه شهر اصفهان بپردازیم. در آغاز با ذکر مقدمه‌ای به ضرورت و تاریخچه تشکیل حوزه‌های علمیه خواهران در اصفهان پرداختیم و سپس به معرفی سطوح و